

Bruxelles, den 25.11.2021
COM(2021) 754 final

2021/0397 (NLE)

Forslag til

RÅDETS HENSTILLING

om ændring af Rådets henstilling (EU) 2020/912 om de midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU og eventuel ophævelse af disse restriktioner

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Siden den seneste ændring af henstilling (EU) 2020/912, som Rådet vedtog den 20. maj 2021¹, har Europa-Parlamentet og Rådet vedtaget forordning (EU) 2021/953 om en ramme for udstedelse, kontrol og accept af interoperable covid-19-vaccinations-, test- og restitutionscertifikater (EU's digitale covidcertifikat) for at lette fri bevægelighed under covid-19-pandemien og forordning (EU) 2021/954 om en ramme for udstedelse, kontrol og accept af interoperable covid-19-vaccinations-, test- og restitutionscertifikater (EU's digitale covidcertifikat) for så vidt angår tredjelandsstatsborgere, der lovligt opholder sig eller bor på medlemsstaternes område under covid-19-pandemien.

I betragtning af at vaccination har spillet en vigtig rolle med hensyn til på ny at bringe rejseaktiviteten til EU på fode, foreslår Kommissionen at ændre henstilling (EU) 2020/912 for at etablere en klar forbindelse mellem henstillingen og EU's digitale covidcertifikat, således at medlemsstaternes myndigheder bistås med at kontrollere ægtheden, gyldigheden og integriteten af certifikater, som er udstedt af tredjelande.

Desuden opfordrede Det Europæiske Råd den 22. oktober 2021 til yderligere koordinering for at gøre det lettere at rejse til EU. Det foreslås derfor at hæve tærsklen for den kumulative incidensrate for covid-19 i en periode på 14 dage fra 75 til 100 (den gennemsnitlige rate i EU/EØS pr. 14. november 2021 var 473,8 pr. 100 000 indbyggere), samtidig med at den ugentlige testfrekvens hæves fra 300 til 600 pr. 100 000 indbyggere for at tage højde for den generelle stigning i testkapaciteten (den gennemsnitlige ugentlige rate i EU/EØS pr. 14. november 2021 var over 5 000 test pr. 100 000 indbyggere).

Idet der tages hensyn til ECDC's vejledning om indgivelse af booster-doser fra 6 måneder efter fuldførelsen af den primære vaccinationsserie, samtidig med at der fastsættes en yderligere frist på 3 måneder til at sikre, at de nationale vaccinationskampagner kan tilpasses, og at borgerne kan få adgang til at få indgivet booster-doser, foreslås der en standardacceptperiode på 9 måneder efter fuldførelsen af den primære vaccinationsserie. For at sikre en koordineret tilgang bør medlemsstaterne ikke acceptere vaccinationscertifikater udstedt efter fuldførelsen af den primære vaccinationsserie, hvis der er gået mere end 9 måneder siden indgivelsen af den dosis, der er angivet heri.

Endelig finder Kommissionen, at selv om vaccinationstilslutningen fortsat stiger på verdensplan, og adskillige tredjelande gradvist genåbner deres grænser for fuldt vaccinerede internationale rejsende, hvilket EU har gjort siden den 20. maj 2021, er tiden endnu ikke inde til fuldt ud og øjeblikkeligt at gå bort fra den nugældende hybride lande/personbaserede tilgang til fordel for en rent personbaseret tilgang, fordi det ville straffe rejsende fra tredjelande med en lav vaccinationsgrad. Bilag I (Tredjelande, særlige administrative regioner og andre områder og territoriale myndigheder, hvis indbyggere ikke bør berøres af midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU) bør derfor først ophæves og de relevante bestemmelser udgå den 1. maj 2022. Dette vil forenkle henstillingens indhold og mindske den administrative byrde, der er forbundet med dens gennemførelse.

¹ Rådets henstilling (EU) 2021/816 af 20. maj 2021 om ændring af henstilling (EU) 2020/912 om de midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU og eventuel ophævelse af disse restriktioner (EUT L 182 af 21.5.2021, s. 1).

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Dette forslag til henstilling har til formål at få gennemført de gældende regler på området, nemlig gennemførelse af personkontrol og overvågning på effektiv vis af passagen af de ydre grænser.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Denne henstilling er i overensstemmelse med andre EU-politikker, herunder vedrørende eksterne forbindelser og folkesundhed.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), særlig artikel 77, stk. 2, litra b) og e), og artikel 292, første og andet punktum.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Det at sikre et velfungerende område uden kontrol ved de indre grænser mellem medlemsstaterne er en fælles opgave og et fælles ansvar, der kræver en sammenhængende og koordineret tilgang, herunder navnlig hvad angår restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU. Målet om at sikre en koordineret tilgang kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, når de handler hver for sig, og kan bedre nås på EU-plan.

- **Proportionalitetsprincippet**

I dette forslag tages der hensyn til udviklingen i den epidemiologiske situation og al tilgængelig relevant dokumentation. Med de foreslåede ændringer af Rådets henstilling 2020/912 mindskes den administrative byrde, idet de eksisterende rejsemuligheder lempes, og i sidste ende ophæves den landbaserede tilgang, der er afspejlet i henstillingens bilag I. Derfor er dette forslag egnet til at nå det tilsigtede mål og går ikke videre, end hvad der er nødvendigt og rimeligt.

- **Valg af retsakt**

Formålet med dette forslag er at ændre Rådets henstilling (EU) 2020/912. Til det formål kræves der endnu en henstilling fra Rådet.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Ikke relevant

- **Høringer af interesserede parter**

Forslaget tager hensyn til drøftelserne med medlemsstaterne efter indførelsen af de første midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser. Der er ikke foretaget nogen konsekvensanalyse, selv om der i forslaget tages hensyn til udviklingen i den epidemiologiske situation og al tilgængelig relevant dokumentation.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Dette forslag bygger på den voksende videnskabelige ekspertise vedrørende virusset sars-CoV-2, dets spredningsmåde, variationer heraf i form af mere smitsomme og alvorlige stammer (varianter, der skal holdes ekstra øje med, og varianter, der giver anledning til bekymring) samt effektiviteten af vaccination og ikkefarmaceutiske tiltag for at inddæmme spredningen af dette virus. Den anvendte videnskabelige evidens stammer primært fra Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC) og Verdenssundhedsorganisationen (WHO).

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Ingen.

Forslag til

RÅDETS HENSTILLING**om ændring af Rådets henstilling (EU) 2020/912 om de midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU og eventuel ophævelse af disse restriktioner**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 2, litra b) og e), og artikel 292, første og andet punktum,

som henviser til forslag fra Europa-Kommissionen, og

som tager følgende i betragtning:

- (1) Rådet vedtog den 30. juni 2020 henstilling (EU) 2020/912 om de midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU og eventuel ophævelse af disse restriktioner².
- (2) Den 2. februar 2021 ændrede Rådet henstilling (EU) 2020/912 om de midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU og en eventuel ophævelse af sådanne restriktioner³ med henblik på at ajourføre de kriterier, der anvendes til at vurdere, om ikkevæsentlige rejser fra tredjelande er sikre og bør tillades.
- (3) Ved samme ændring er der indført ordninger for at begrænse spredningen i EU+-området af varianter af sars-CoV-2-virusset, der giver anledning til bekymring⁴.
- (4) Den 20. maj 2021 ændrede Rådet henstilling (EU) 2020/912⁵ for at tage hensyn til udrulningen og de positive virkninger af vaccinationskampagnerne med hensyn til at inddæmme spredningen af virusset og for yderligere at begrænse importen og spredningen i EU af de nye varianter, der skal holdes ekstra øje med, og varianter, der giver anledning til bekymring.
- (5) Den 14. juni 2021 vedtog Europa-Parlamentet og Rådet forordning (EU) 2021/953⁶ og (EU) 2021/954⁷ om EU's digitale covidcertifikat. EU's digitale covidcertifikat har vist

² Rådets henstilling (EU) 2020/912 af 30. juni 2020 om de midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU og eventuel ophævelse af disse restriktioner (EUT L 208 I af 1.7.2020, s. 1).

³ Rådets henstilling (EU) 2021/132 af 2. februar 2021 om ændring af henstilling (EU) 2020/912 om de midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU og eventuel ophævelse af disse restriktioner (EUT L 41 af 4.2.2021, s. 1).

⁴ "EU+-området" omfatter alle Schengenmedlemsstater (inklusive Bulgarien, Kroatien, Cypern og Rumænien) samt de fire associerede Schengenlande. Irland er ligeledes omfattet heraf, hvis Irland beslutter sig for at tilslutte sig foranstaltningerne.

⁵ Rådets henstilling (EU) 2021/816 af 20. maj 2021 om ændring af henstilling (EU) 2020/912 om de midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU og eventuel ophævelse af disse restriktioner (EUT L 182 af 21.5.2021, s. 1).

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/953 af 14. juni 2021 om en ramme for udstedelse, kontrol og accept af interoperable covid-19-vaccinations-, test- og restitutionscertifikater (EU's digitale covidcertifikat) for at lette fri bevægelighed under covid-19-pandemien.

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/954 af 14. juni 2021 om en ramme for udstedelse, kontrol og accept af interoperable covid-19-vaccinations-, test- og restitutionscertifikater

sit værd som et grundlæggende redskab, der medvirker til at genoprette rejseaktiviteten inden for EU.

- (6) Siden vedtagelsen af forordning (EU) 2021/953 har Kommissionen vedtaget flere gennemførelsesretsakter, hvori det fastsættes, at covid-19-certifikater udstedt af et nærmere bestemt tredjeland skal betragtes som ligestillede med certifikater udstedt af medlemsstaterne i overensstemmelse med nævnte forordning. Vaccinations-, restitutions- og testcertifikater, der er omfattet af sådanne gennemførelsesretsakter, kan således autentificeres på en sikker og pålidelig måde. Derfor har EU's digitale covidcertifikat og navnlig de gennemførelsesafgørelser, der er vedtaget på grundlag heraf, også lettet en sikker genåbning af rejseaktiviteten fra tredjelande til EU⁸.
- (7) I betragtning af pandemiens udvikling, den stigende vaccinationstilslutning og den gradvise ophævelse af rejserestriktionerne verden over bør den nuværende tilgang i henstilling (EU) 2020/912 ajourføres for at tage hensyn til indførelsen af EU's digitale covidcertifikat.
- (8) Den 22. oktober 2021 opfordrede Det Europæiske Råd i sine konklusioner i lyset af udviklingen i den epidemiologiske situation til yderligere koordinering for at lette fri bevægelighed i og rejser til EU og til revision af de to henstillinger, herunder Rådets henstilling (EU) 2020/912.
- (9) Standardacceptperioden for vaccinationscertifikater, der er udstedt efter fuldførelsen af en primær vaccinationsserie, bør fastsættes til 9 måneder. Herved tages der hensyn til ECDC's vejledning om indgivelse af booster-doser fra 6 måneder efter fuldførelsen af den primære vaccinationsserie, og der fastsættes en yderligere frist på 3 måneder til at sikre, at de nationale vaccinationskampagner kan tilpasses, og at borgerne kan få adgang til at få indgivet booster-doser. For at sikre en koordineret tilgang bør medlemsstaterne ikke acceptere vaccinationscertifikater udstedt efter fuldførelsen af den primære vaccinationsserie, hvis der er gået mere end 9 måneder siden indgivelsen af den dosis, der er angivet heri.
- (10) For at gøre det endnu lettere at rejse sikkert til EU bør tærsklen for den kumulative incidensrate for covid-19 i en periode på 14 dage hæves fra 75 til 100 pr. 100 000 indbyggere. For at tage hensyn til den forbedrede testkapacitet næsten to år efter virussets første udbrud bør den krævede mindste ugentlige testfrekvens samtidig også hæves fra 300 til 600 test pr. 100 000 indbyggere. Dette forventes yderligere at øge pålideligheden af de data, der anvendes til at afgøre, i hvilket omfang der bør åbnes mulighed for ikkevæsentlige rejser fra et givet tredjeland.
- (11) For at øge mulighederne for ikkevæsentlige rejser til Unionen og for at øge forudsigeligheden for rejsende fra tredjelande bør medlemsstaterne ikke blot acceptere covid-19-vacciner, for hvilke der er udstedt en markedsføringstilladelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004⁹, men også dem, der har

(EU's digitale covidcertifikat) for så vidt angår tredjelandsstatsborgere, der lovligt opholder sig eller bor på medlemsstaternes område under covid-19-pandemien.

⁸ Den ajourførte liste over afgørelser om ækvivalens offentliggøres på følgende websted:

https://ec.europa.eu/info/publications/commission-implementing-decisions-eu-equivalence-covid-19-certificates-issued-non-eu-countries_en.

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af 31. marts 2004 om fastlæggelse af unionsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk lægemiddelagentur (EUT L 136 af 30.4.2004, s. 1).

gennemgået proceduren for optagelse på WHO's liste over vacciner til anvendelse i nødsituationer.

- (12) Som alternativ til vaccination bør medlemsstaterne desuden tillade ikkevæsentlige rejser for personer, som er restitueret efter covid-19, inden for 180 dage før rejse til EU, og som er i besiddelse af EU's digitale covidcertifikat eller et certifikat, der anerkendes som ligestillet hermed.
- (13) For yderligere at mindske risikoen for overførsel af sars-CoV-2-virusset bør medlemsstaterne samtidig kræve et gyldigt bevis for en negativ realtids-polymerasekædereaktionstest (RT-PCR-test) før afrejse, når den rejsende enten i) har modtaget en covid-19-vaccine, der har gennemgået proceduren for optagelse på WHO's liste over vacciner til anvendelse i nødsituationer, men som ikke er opført på listen over vacciner, der er godkendt i EU i henhold til forordning (EF) nr. 726/2004, eller ii) er restitueret efter at være smittet med covid-19 inden for 180 dage før rejse til EU.
- (14) Børn over 6 år, men under 18 år, bør kunne rejse under forudsætning af, at de er testet negative med en RT-PCR-test før afrejsen. I disse tilfælde kan medlemsstaterne pålægge yderligere test efter ankomsten, karantæne eller selvisolering.
- (15) I betragtning af den stigende vaccinationstilslutning på verdensplan anses det for hensigtsmæssigt gradvist at gå bort fra den nugældende hybride lande/personbaserede tilgang til fordel for en rent personbaseret tilgang og derfor lade bilag I udgå; i stedet baseres ophævelsen af rejserestriktionerne udelukkende på vaccinationsstatus eller den funktion/det behov, som de rejsende opfylder. På nuværende tidspunkt er der dog stadig tredjelande med enten begrænset adgang til vacciner eller en lav vaccinationsgrad. Derfor bør bilag I og de relevante bestemmelser i henstilling (EU) 2020/912 udgå pr. 1. marts 2022 for at give tredjelande tid til at øge deres vaccinationsgrader og på grundlag af en forudgående generel vurdering af vaccinationssituationen i tredjelande på grundlag af oplysninger fra bl.a. EU-delegationerne. Ophævelsen af bilag I forventes at forenkle henstilling (EU) 2020/912 og mindske den administrative byrde knyttet til dens gennemførelse.
- (16) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne henstilling, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter, at Rådet har truffet foranstaltning om denne henstilling til udbygning af Schengenreglerne, bør Danmark træffe afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne henstilling, jf. artikel 4 i nævnte protokol.
- (17) Denne henstilling udgør en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF¹⁰; Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne henstilling, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (18) For så vidt angår Island og Norge udgør denne henstilling en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne¹¹,

¹⁰ Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

¹¹ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i Rådets afgørelse 1999/437/EF¹².

- (19) For så vidt angår Schweiz udgør denne henstilling en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne¹³, henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF¹⁴.
- (20) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne henstilling en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne¹⁵, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i afgørelse 2011/350/EU¹⁶.
- (21) Denne henstillings retlige status, som der mindes om i betragtning 15-19, berører ikke alle medlemsstaternes behov for af hensyn til et velfungerende Schengenområde at træffe afgørelse om ophævelse af restriktionerne for ikkevæsentlige rejser til Unionen på en koordineret måde —

HENSTILLER:

I henstilling (EU) 2020/912 foretages følgende ændringer:

- (1) Fra den 10. januar 2022 ændres tallet "75" i punkt 2, andet afsnit, til "100", og tallet "300" ændres til "600".
- (2) Fra den 10. januar 2022 affattes punkt 6a, første, andet og tredje afsnit, således:

"Uden at det berører punkt 6, litra a) og b), bør medlemsstaterne, hvis de accepterer et vaccinationsbevis med henblik på at fravige rejserestriktionerne for at begrænse spredningen af covid-19, i princippet ophæve de midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU for så vidt angår de rejsende, som har modtaget den sidste anbefalede dosis af en af de covid-19-vacciner, der er godkendt i EU i henhold til forordning (EF) nr. 726/2004, senest 14 dage før indrejsen i EU+-området, forudsat at

¹² Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengen-reglerne (EFT L 176 af 10.7.1999).

¹³ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

¹⁴ Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

¹⁵ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

¹⁶ Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

der er gået mindre end 9 måneder siden indgivelsen af den dosis, der er angivet i vaccinationscertifikatet efter fuldførelsen af den primære vaccinationsserie, eller en ekstra dosis efter fuldførelsen af den primære vaccinationsserie er modtaget.

Medlemsstaterne bør også ophæve de midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU for så vidt angår de rejsende, som har modtaget den sidste anbefalede dosis af en af de covid-19-vacciner, der har gennemgået proceduren for at blive optaget på WHO's liste over vacciner, der er godkendt til anvendelse i nødsituationer, senest 14 dage før indreisen i EU+-området, forudsat at der er gået mindre end 9 måneder siden indgivelsen af den dosis, der er angivet i vaccinationscertifikatet efter fuldførelsen af den primære vaccinationsserie, eller en ekstra dosis efter fuldførelsen af den primære vaccinationsserie er modtaget.

Medlemsstaterne bør også ophæve de midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU for så vidt angår de rejsende, der er restitueret efter at være smittet med covid-19 inden for 180 dage forud for deres rejse til EU.

Med henblik herpå bør rejsende, som ønsker at foretage ikkevæsentlige rejser til en medlemsstat, være i besiddelse af:

- a) et gyldigt bevis for covid-19-vaccination udstedt på grundlag af en covid-19-vaccine, der er godkendt i EU i henhold til forordning (EF) nr. 726/2004, eller
- b) et gyldigt bevis for covid-19-vaccination udstedt på grundlag af covid-19-vacciner, der har gennemgået proceduren for at blive optaget på WHO's liste over vacciner, som er godkendt til anvendelse i nødsituationer, men som ikke er opført på listen over vacciner, der er godkendt i EU i henhold til forordning (EF) nr. 726/2004, eller
- c) et gyldigt bevis for restitution.

For rejsende, der er omfattet af litra b) og c) ovenfor, bør medlemsstaten også kræve et gyldigt bevis for en negativ realtids-polymerasekædereaktionstest (RT-PCR-test), der er foretaget tidligst 72 timer før afrejsen.

Ud over EU's digitale covidcertifikater bør medlemsstaterne acceptere sådanne beviser for covid-19-vaccination eller -restitution, hvis de svarer til certifikater, der er anerkendt som ligestillede med certifikater, der er udstedt i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/953**, i en gennemførelsesretsakt vedtaget af Kommissionen i henhold til artikel 8 i nævnte forordning.

Er der ikke vedtaget en sådan retsakt vedrørende certifikater udstedt af et tredjeland, kan medlemsstaterne efter national ret acceptere et bevis for test og vaccination udstedt af det pågældende tredjeland under hensyntagen til behovet for at kunne kontrollere certifikatets ægthed, gyldighed og integritet, og om det indeholder alle relevante data som fastsat ved forordning (EU) 2021/953.

Børn fra 6 år, men under 18 år, bør kunne foretage ikkevæsentlige rejser til en medlemsstat, hvis de er i besiddelse af et gyldigt bevis for en negativ realtids-polymerasekædereaktionstest (RT-PCR-test), der er foretaget tidligst 72 timer før afrejsen. I disse tilfælde kan medlemsstaterne pålægge yderligere test efter ankomsten, såvel som karantæne eller selvisolering."

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af 31. marts 2004 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk lægemiddelagentur (EUT L 136 af 30.4.2004, s. 1).

** Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/953 af 14. juni 2021 om en ramme for udstedelse, kontrol og accept af interoperable covid-19-vaccinations-, test- og restitutionscertifikater (EU's digitale covidcertifikat) for at lette fri bevægelighed under covid-19-pandemien (EUT L 211 af 15.6.2021, s. 1).

(3) Fra den 1. marts 2022:

a) Punkt 1 affattes således:

"1. De midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU bør ophæves for så vidt angår tredjelandstatsborgere i overensstemmelse med reglerne i denne henstilling."

b) Punkt 2-5, punkt 9 og bilag I udgår.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

*På Rådets vegne
Formand*